

[Socialministeren.]

Derimod ydes de nye bestanddele af pensionen, d. v. s. invaliditetsbeløbet og erhvervsudygtighedsbeløbet, uden hensyn til indtægt. Dette betyder, at de hårdtest ramte invalidepensionister har sikkerhed for uden hensyn til anden indkomst, også hustrus indkomst, at bevare et beløb, der svarer til den fulde folkepension. Det tror jeg man har overset ved de bemærkninger, der er gjort her i dag.

Tænker man sig, at man ville gå videre og f. eks. gennemføre den fulde folkepension for de 67-årige og gøre det med ét slag, altså ikke gradvis indtil 1970, men f. eks. fra den 1. april 1966, så ville vi derved få en merudgift på 220 mill. kr. Hvis vi tænker os at ophæve alle fradragsregler for dem, der oppebærer pension, enten folkepension, invalidepension eller enkepension — flere talere har jo kredset om dette at bringe folk i nærheden af arbejdsmarkedet så lempeligt som muligt — så skal jeg gøre opmærksom på, at vi må afsætte yderligere 200 mill. kr. til dette formål.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen spurgte, om jeg kunne sige noget om, hvordan det gik med tjenestemandspensionerne i relation til den fulde folkepension. Dette spørgsmål har først været behandlet i et ekspertudvalg, som er kommet med et grundmateriale; det er så henvist til det særlige udvalg, som det ærede medlem selv nævnte var nedsat, og det er mig bekendt, at dette udvalg skal have møde en af dagene, og dér er de politiske partier jo repræsenteret.

Med hensyn til tillægspensionsudvalgets arbejde er jeg enig med det ærede medlem hr. Søren Andersen i, at vi må tilstræbe en ordening, som ikke alene omfatter lønmodtagerne, men hele befolkningen, som en overbygning på folkepensionen. Pensionsudvalget har fået som opgave at beregne en overbygning på folkepensionen, hvilende på forsikringsmæssige principper, men således at det samlede pensionsresultat kommer til at stå i et rimeligt forhold til den indkomst, man har haft i sine aktive år. Det er opgaven. Med hensyn til, hvor langt man er kommet, kan jeg kun sige, at nu har vi jo efter ønske fra folketinget valgt politiske repræsentanter ind i dette udvalg, og det skal vel sådan set begynde forfra; jeg har

en formodning om, at man snart skal begynde på en generaldebat, som man måske har været igennem én gang, men det er der ikke noget at gøre ved; der er spildt nogen tid — undskyld, der er gået noget mere tid ved, at man har fået politikerne med, men vi håber på, at arbejdet kan fremskyndes.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen var inde på en omtale af administrationen og dens rationalisering; jeg er helt enig i, at vi skal effektivisere så meget, som vi kan. Jeg er også enig i, at vi skal tage den nye teknik, også den elektriske teknik, i brug, hvis det er ønskeligt. Man kan jo godt fantasere sig til, at kommissionen når frem til ensartede satser på en lang række områder, og at man derefter kan foretage udbetalingen efter beregning ved hulkort og efter postgirosystemet; men vi skal ikke gå og tro på, at vi kan styre en fornuftig socialpolitik over hulkort. Dem kan vi anvende ved udbetalingen, men den fornødne hensyntagen til det enkelte menneske, dets sorger og dets bekymringer, og den hjælp og rådgivning, det skal have, ydes ikke ved hjælp af hulkort. Der kan ligge en rationalisering i den tekniske side af sagen, men i den menneskelige side af den mangler vi meget endnu med hensyn til udbygning, forebyggelse og rådgivning, hvad også det ærede medlem hr. P. E. Eriksen i høj grad var inde på.

Jeg vil gerne have dette sagt, for vi må ikke tro, at vi kan bringe administrationsomkostningerne væsentligt ned ved at lave hulkort; vi skal tværtimod indstille os på, at rådgivningen og det forebyggende arbejde vil stille os over for nye udgifter både til institutioner og til personale, til veluddannet personale.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen var inde på spørgsmålet om pensionstillægget og dets beregning med fradragsregler i relation til en mulig arbejdsindkomst, og det ærede medlem hr. Asger Jensen gik et skridt videre og sagde, det burde indregnes i grundbeløbet. Jeg ved ikke, om man rigtig har tænkt over det, for det, der var meningen, da vi lavde pensionstillægget, var at give et særligt tillæg som dækning for efterslæb til de pensionister, som kun havde deres pension at leve af. Det var det, vi gennemførte. Nu har vi altså foreløbig besvær med nogle fradragsregler, og af den grund